

Seni Soluyorum

– keskin2011 · 21 Kasım 2016

Seni kağıda dökmek
O kadar zor ki
Tükeniyor sözcükler dağarcığımda
İsyan ediyor kelimeler her satır başında
Noktayı koyamıyorum bir türlü

Seni öyle çok seviyorum ki
Sormaya korkuyorum !
Sende seviyor musun diye
Korktuğu mu duyunca deniz geriliyor
Dalgalar çıldırıyor
Balıkçı kayıkları yer değiştiriyor
Kayalara vuran her dalgada
Deniz verdiklerini geri alıyor

Birden kendime geliyorum
Hayal etmek ne kadar güzel olsa da
Şimdi uzattığım bu eli bırakmandan
Senin olmadığın bir dünyada
Tek başıma kalmaktan çok korkuyorum

Sen gelmesen de
Düşler sokağında bekleyeceğim
Mutluluk rüzgarları esecek peşinden
Bir yağmur damlası olacaksın ellerimde

Dert çile aşk acısı
Söyle
Hangisi daha acı verir ki
Hangisinin bıraktığı hasar kalıcı olur
Acılara tutunabilir misin
Alışkanlık mı yaptı sende
Yoksa acılar mıydı seni ayakta tutan

Mutluluk zayıf bir anı mı arar

Bırakır kayar mı ellerinin arasından
Korkuyorum
Yanlış bir söz söylerim diye
Ama mutlu da değilim
Mutlulukları hep kapı arkasında yaşarım

Arkamdan konuşulanlar geliyor kulaklarıma
Artık kızmıyor gülüyorum sadece
Ölüm sessizliğine bürünüyor yer-gök
Ürpertiyle uyanıyorum her sabah
İçimde hasret yangınları
Duruyor dünyam
Seninle uyanmak istiyorum artık sabahları ...

Refik
21 . 11 . 2016
İstanbul